

Tekočnost branja

Branje je temeljna spretnost poleg pisanja in računanja, ki jo mora učenec usvojiti za uspešno delo v šoli. Ker branje ni naraven proces, ki bi se ga otrok naučil sproti kakor govora, je naša naloga, da učence spodbujamo v urjenju branja. Priporočljivo je, da otrok tudi doma, po pouku, bere vsaj deset minut na dan.

Tekočnost branja ni osredotočena zgolj na hitrost dekodiranja, vendar je avtomatizirano dekodiranje pogoj za uspešno razumevanje prebranega.

Poudariti je potrebno, da so rezultati namenjeni predvsem in najprej otroku, ki lahko ob njih spremlja svoj napredek. Pomembno je, da se otrok zaveda lastnega napredovanja. Starši naj rezultate vzamejo kot mejnike na poti, ki vodijo do uspešnega branja. Če je otrok pod razrednim povprečjem, je to tudi spodbuda za starša, da glede otrokovega branja doma nekaj spremeni.

Na podlagi testiranj smo ugotovili, da sposobnost branja pri slabših bralcih čez počitnice, ko se navadno ne bere, nazaduje. Namesto da bi tak otrok v novem šolskem letu začel, kjer je v prejšnjem končal, pade po sposobnosti branja na začetek prejšnjega šolskega leta.

KAJ POMENI POSAMEZNA TEKOČNOST BRANJA?

Število prebranih besed v minuti	Branje nam omogoča	Vrsta branja
manj kot 50	ne tekoče, monotono branje	počasno in neučinkovito branje
od 50 do 100	glasno in poglobljeno branje	branje za pomnjenje
od 100 do 200	tiho in poglobljeno branje	branje za učenje
od 200 do 400	tiho branje, osredotočanje na ključne besede	branje za razumevanje
od 400 do 700	iskanje ključnih misli	prelet besedila
od 700 do 1000	nelinearno, diagonalno branje	preskakovanje besedila

Povzeto po e-gradivu Branke D. Jurišić.

Testiranja izvajajo:

2. razred: Andreja Butolo, inkluzivna pedagoginja

3. razred: Maruša Matelič, pedagoginja

4. razred: Vida Rožanc, pedagoginja

5. razred: Lili Pesek, podravnateljica in učiteljica razrednega pouka

Predmetna stopnja: Romana Šarec Rojc, učiteljica slovenščine